

HIPOTERAPIA

Celem działań hipoterapii jest:

- stymulacja rozwoju psychoruchowego dziecka, ze wskazaniem na poprawę koordynacji wzrokowo-słuchowej, orientacji przestrzennej, schematu własnego ciała, rozwijania samodzielności i motywowania się do wykonywania ćwiczeń;
- zwiększenie poczucia własnej wartości;
- rozwijanie pozytywnych kontaktów społecznych i aktywizacja psychospołeczna;
- zapewnienie kontaktu z przyrodą i ze zwierzęciem;
- doskonalenie równowagi, koordynacji w przestrzeni, poczucia rytmu, oraz poprawa reakcji obronnych.

Wyodrębnia się następujące działania hipoterapeutyczne:

- fizjoterapia na koniu – przywracająca sprawność fizyczną poprzez gimnastykę leczniczą prowadzoną przez fizjoterapeutę w czasie jazdy konnej;
- psychopedagogiczna jazda konna – obejmująca zespół działań skierowanych w celu usprawnienia intelektualnego, emocjonalnego, poznawczego i fizycznego. W czasie jazdy konnej i czynności z nią związanych stosuje się działania pedagogiczne z elementami psychoterapii, terapii zajęciowej i logopedii prowadzone przez pedagogów i psychologów;
- terapia z koniem – umożliwienie bliskiego kontaktu pacjenta z koniem i otoczeniem, stanowiąca jeden z elementów terapii i przeznaczona dla dzieci autystycznych, nadpobudliwych i niedostosowanych społecznie;
- nauka jazdy konnej dla dzieci (osób) niepełnosprawnych stanowi aspekt terapeutyczny. Wyrabia w nich potrzebę aktywnego spędzania czasu wolnego w otoczeniu przyrody.

Kto powinien korzystać z hipoterapii?

Jako główne wskazania do hipoterapii wyróżnia się (u dzieci): Mózgowe porażenie dziecięce; przy wskazaniach od lekarza: uszkodzenia mózgu; Choroby mięśni; Stany po urazach czaszkowo-mózgowych; Choroby i zaburzenia psychiczne; Dzieci niewidome i niedowidzące; Wady postawy, np. skoliozy; Stany po amputacji kończyn; Wady rozwojowe kończyn; Zespoły genetyczne, np. zespół Downa; Autyzm; Przepukliny oponowo-rdzeniowe; Zaburzenia emocjonalne; Niepełnosprawność intelektualna; Niedostosowanie społeczne; inne nieprawidłowości psychoruchowe.

Jak się przygotować do hipoterapii?

Pacjent powinien przede wszystkim zadbać o strój. Spodnie nie mogą w żadnym przypadku ograniczać ruchów, a także nie powinny zawierać twardych szwów czy pofałdowań. Ważne jest, aby górna część stroju pacjenta w miarę możliwości przylegała do ciała, ale również nie może krępować ruchów. Dzięki temu terapeuta będzie mógł ocenić pozycje ciała pacjenta i w razie potrzeby odpowiednio ją skorygować. Strój należy dopasować do panujących warunków atmosferycznych, gdyż zajęcia mogą odbywać się na zewnątrz. Zaleca się związanie długich włosów oraz o ile to możliwe zdjęcie okularów. Pacjent nie powinien trzymać w rękach i posiadać w kieszeniach ubrań przedmiotów, które mogłyby krępować swobodne ruchy.

Czego koń nie lubi?

- hałasu, język koni jest bezgłośny. Konie bardzo nie lubią hałasu. Same nie robią hałasu i nie lubią, gdy ktoś go robi;
- koń nie lubi gwałtownych ruchów, nerwowych zachowań;
- koń także nie lubi szarpania, ciągnięcia.

Co koń lubi?

- ciszę;
- koń lubi spokojne i powolne ruchy i zachowania;
- koń lubi dostawać nagrody: suchy chlebek, jabłuszka, marchewki.